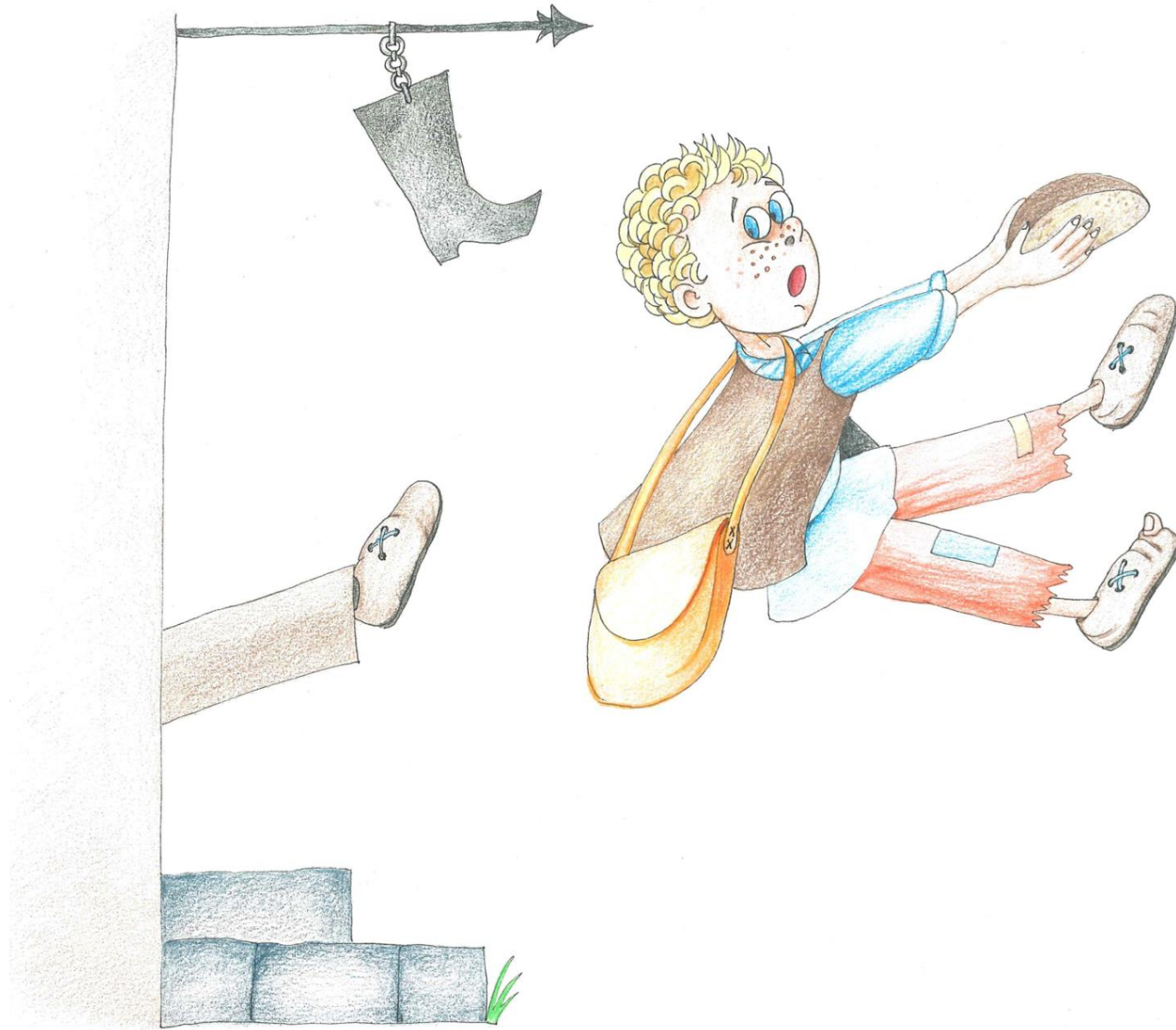

SKOMAKERSØNNEN

- En polsk fortelling

Det var en gang en gutt som bodde sammen med sin far som var skomaker. Faren var en sinnatagg og kjeftet på gutten hele tida. En dag ble faren så sint, at han kastet ut gutten sin hjemmefra.

Gutten fikk bare med seg litt brød, og dro sin vei. Han gikk og gikk, helt til han kom til en skog.

Han gikk gjennom busker og kratt, og til slutt ble han så sliten at han la seg ned for å hvile.

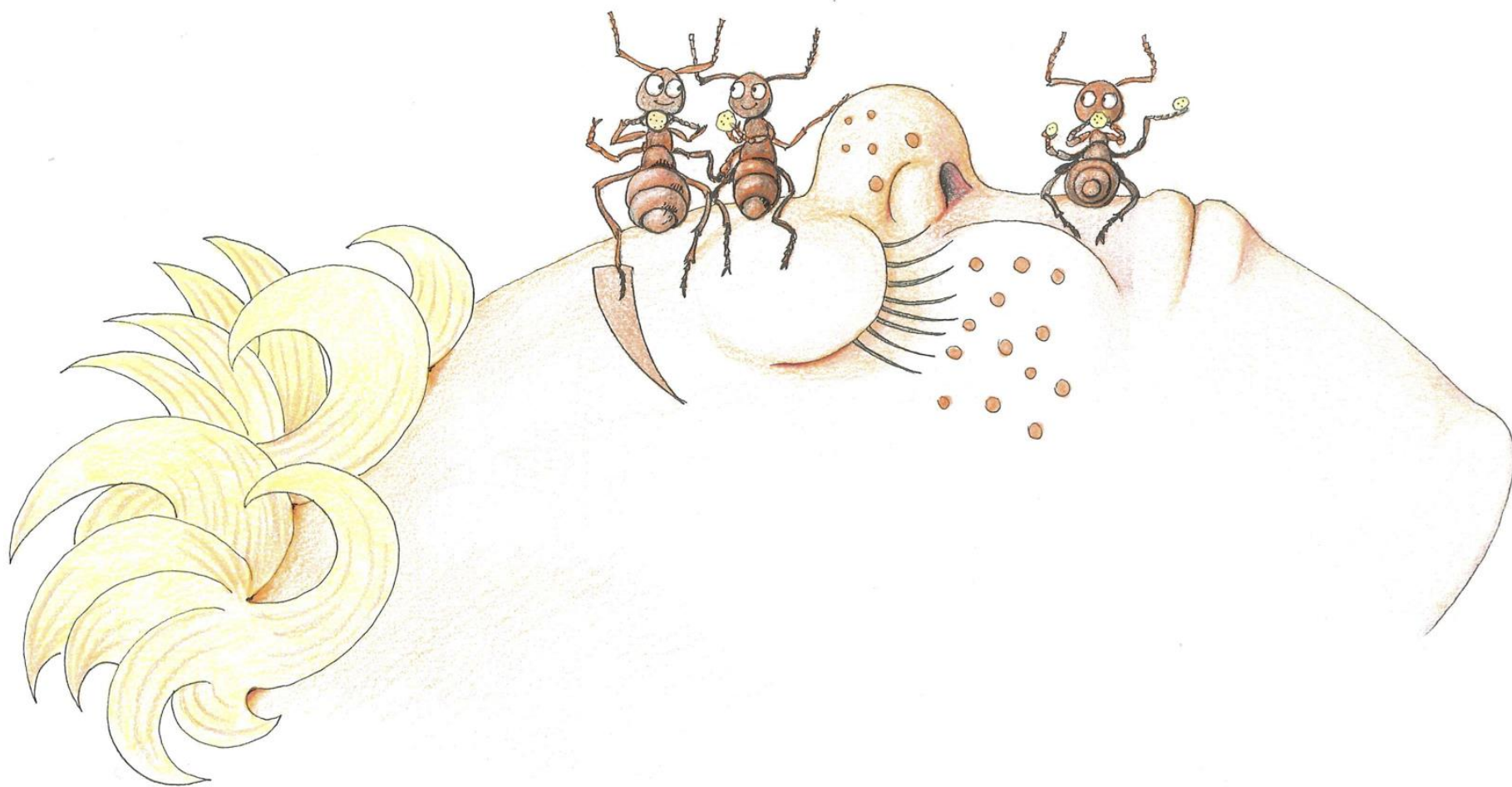

Plutselig så han masse maur som løp rundt til alle kanter, de krasjet med hverandre og det var virkelig kaos. «Hva har skjedd?» tenkte gutten.

«Aha!» Gutten så at det var en murtue som var ødelagt. «Jeg vet hvordan det er å miste hjemmet sitt,» sa gutten, og feiet jorda tilbake på plass.

Deretter tok han en håndfull med brødsmuler ut av lomma og strødde det rundt til maurene.

Mens maurene spiste brød, la gutten seg ned og sovnet.

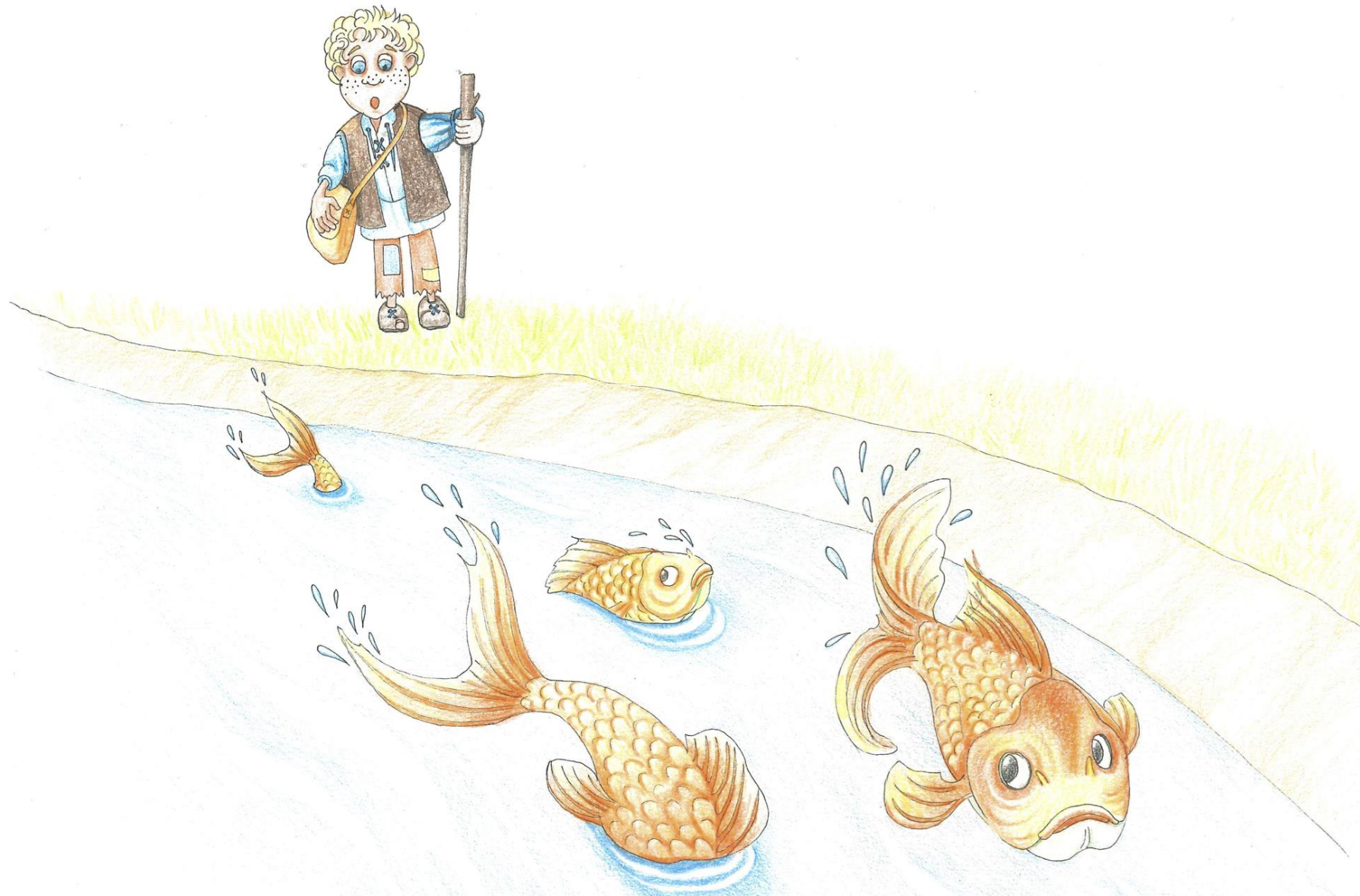
Neste dag våknet gutten og gjorde seg klar til å dra videre.
Da samlet maurene seg rundt ham og sa: «*Takk for at du var snill og grei, vi skal aldri glemme deg.*

Vi lover å komme og hjelpe deg». «Hvordan skal dere hjelpe meg?» sa gutten smilende og fortsatte på sin vei.

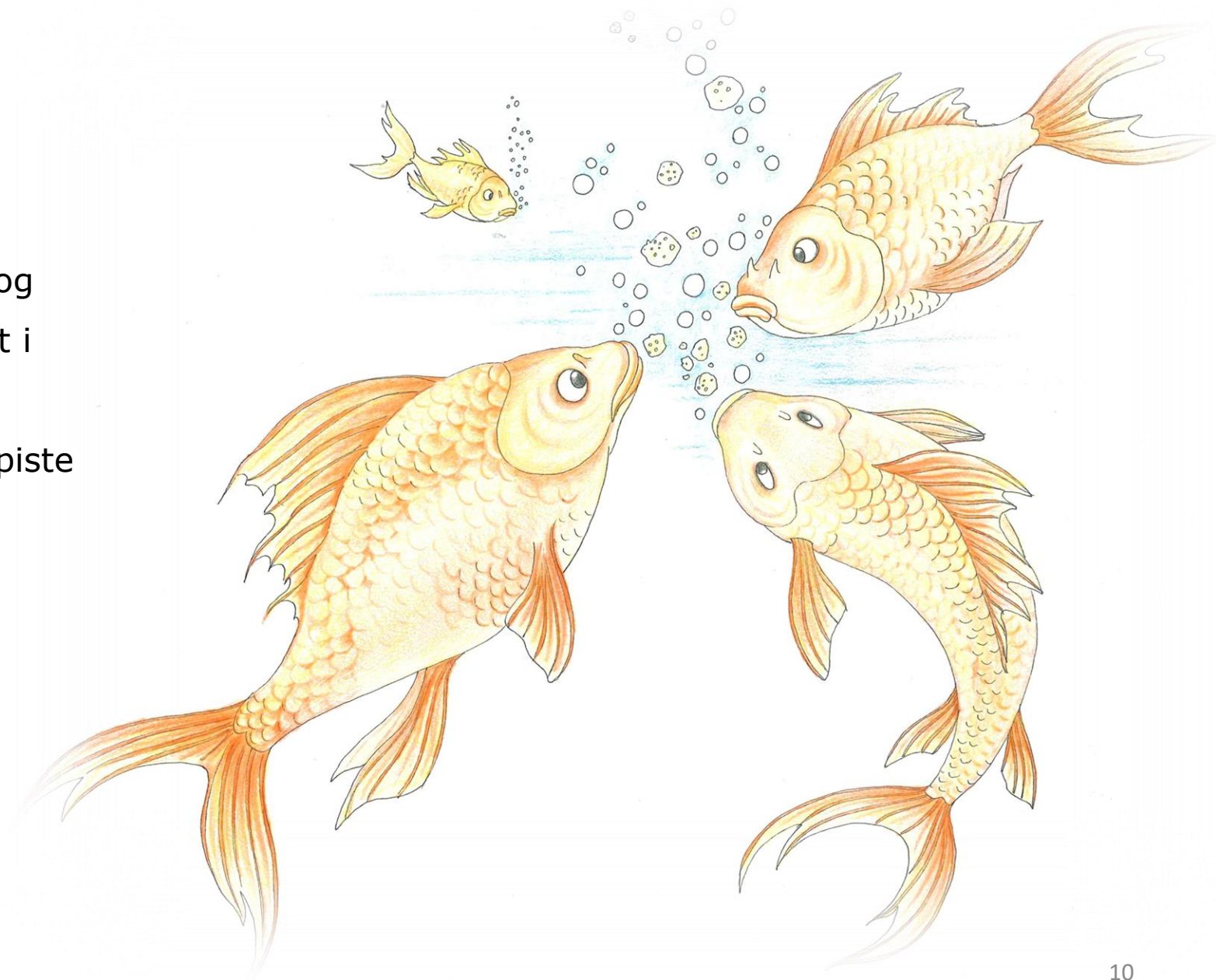
Han gikk gjennom skog og mark, helt til han kom til en elv - full av fisk - gullfisk!

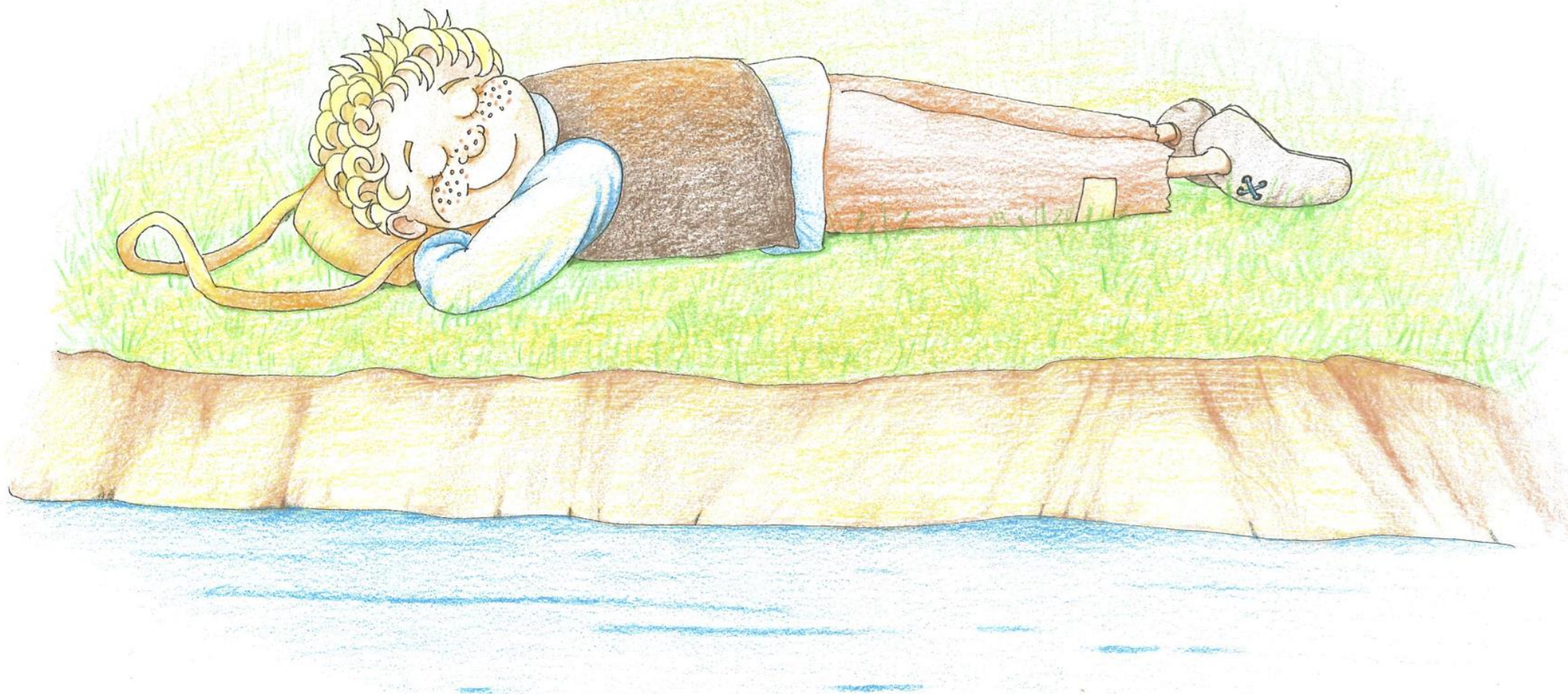

Da gullfiskene så gutten, ble de så redde. De trodde at gutten skulle fange dem og spise dem opp. Dermed begynte de å svømme fort av sted. «Jeg vet hvordan det er å måtte forlate sitt hjem,» sa gutten. Dermed tok han en håndfull med brødsmler ut av lomma si og kastet det ned i vannet.

Fiskene luktet brødet, snudde seg og
svømte fort tilbake mens de krasjet i
hverandre.

De begynte å sloss om maten og spiste
grådig opp alt sammen.

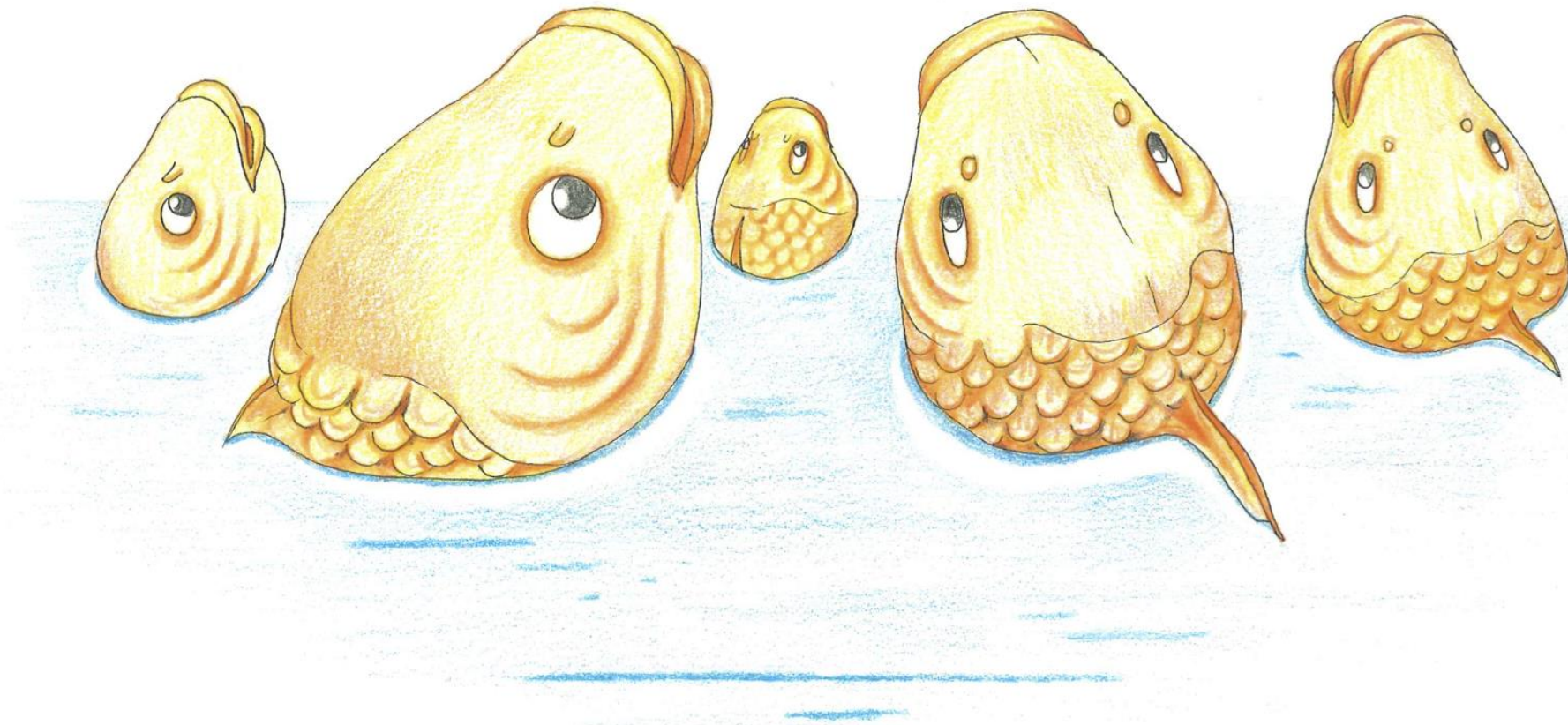

Gutten smilte, la seg ned og sovnet.

Neste dag våknet gutten og gjorde seg klar til å dra videre.

Da stakk fiskene hodene opp av vannet og sa: «Takk for at du var snill og grei, vi skal aldri glemme deg. Vi lover å komme og hjelpe deg». «He, he, hvordan skal dere hjelpe meg?» sa gutten og fortsatte på sin vei.

Skomekersønnen gikk gjennom mark og eng, helt til han kom til et stort tre. Da var han så sliten at han la seg under treet for å sove.

«Bzzzzzzzzz,» hørte han plutselig. Han reiste seg og så seg rundt. Over hodet hans virvlet det mange bier til alle kanter.

«Hva har skjedd?» tenkte han.

«Aha!» Han la merke til noen bikuber som var dratt ut av trehuler, og bivoks som hadde blitt kastet rundt omkring.

«Jeg vet hvordan det er å miste et hjem,» sa gutten og satte kubene sammen igjen. Nå kunne biene samle honning og legge egg igjen.

Så tok han frem de siste brødsmulene som han fant nedi lomma, og matet biene.

Deretter sovnet han.

Neste dag sto gutten opp og merket at han var kjempesulten.

Han hadde ikke flere brødsmuler igjen. «Jeg må dra og finne noe mat,» sa han.

Da slo biene en sirkel rundt hodet hans og sa:

«Takk for at du var snill og grei, vi skal aldri glemme deg.

Vi lover å komme og hjelpe deg». «Hvordan skal dere hjelpe meg?» sa gutten og fortsatte på sin vei.

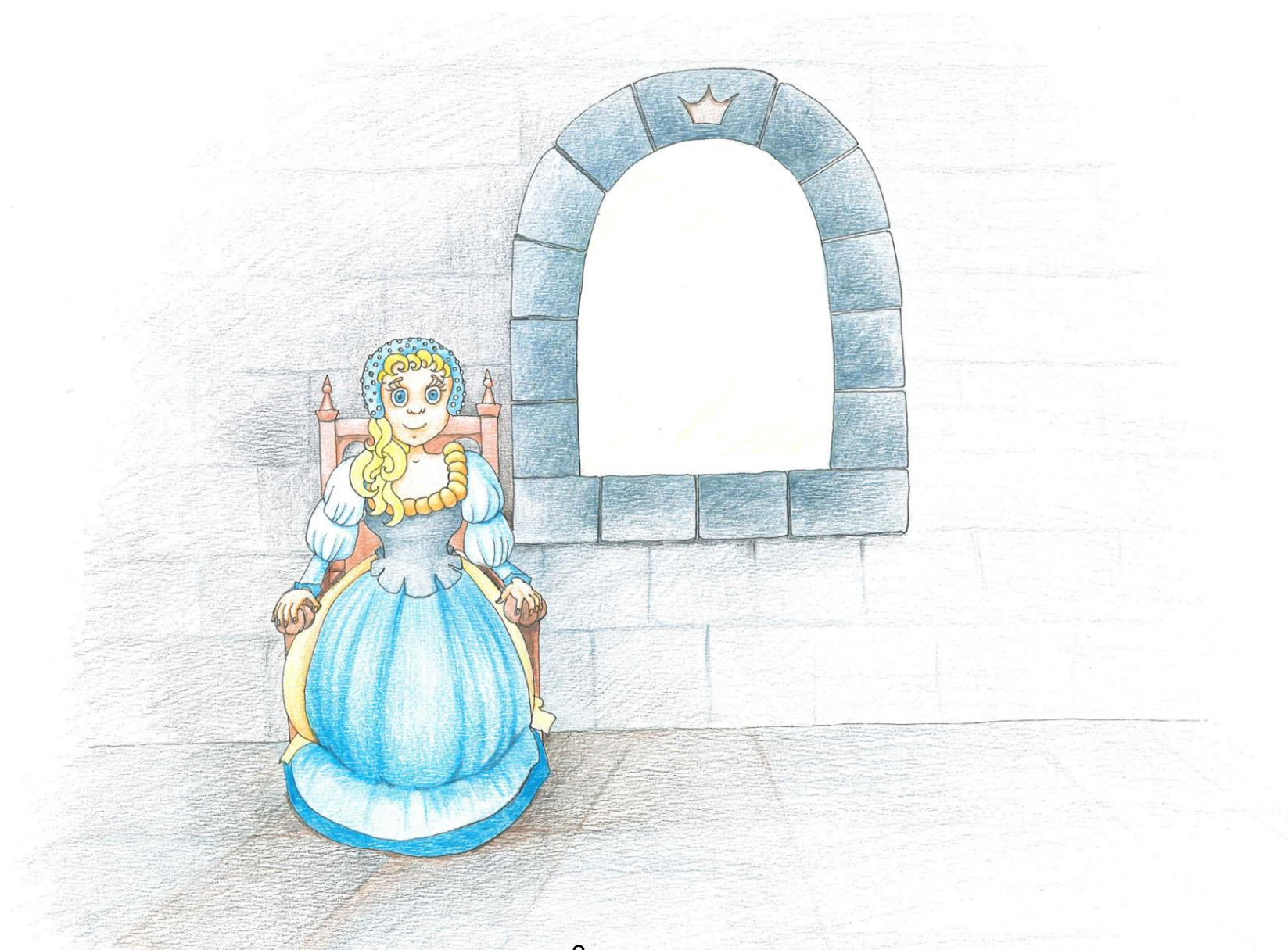

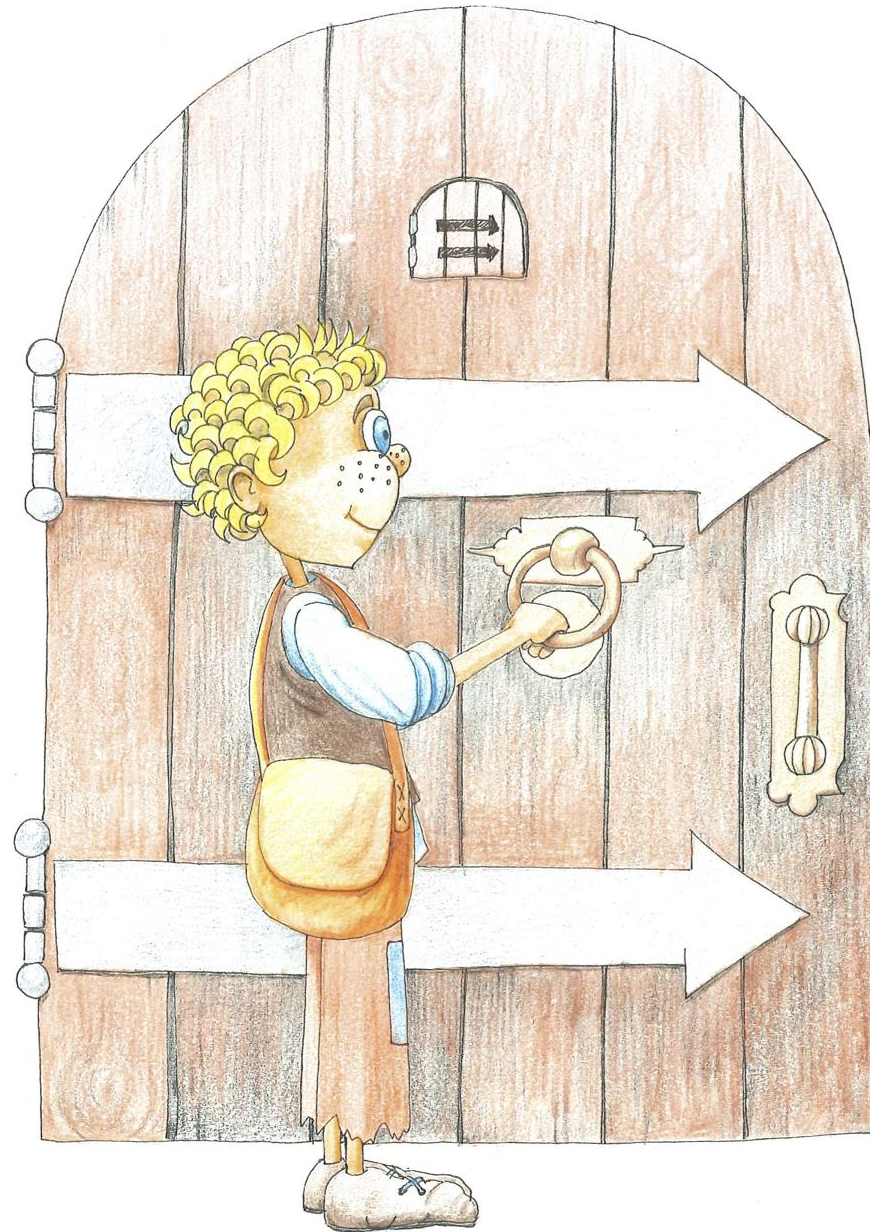
Han gikk gjennom mark og eng, helt til han kom til en by. I byen var det mange hus. Midt mellom husene var det et slott. I midten av slottet var det et tårn.

Tårnet var kjempehøyt og oppe i tårnet var det et rom.

Inni rommet var det en vakker prinsesse. Hun var låst inne og nøkkelen var borte. Den som klarer å finne nøkkelen til rommet hennes, skulle få gifte seg med henne, hadde moren hennes sagt.

Skomakergutten ville ta sjansen. Derfor dro han til slottet og banket på.

Moren til prinsessa åpnet døra.
Hun hadde store ører, krokete nese, svart stor hatt på
hodet og en feiekost mellom bena.
Hun var rett og slett en heks!

«Er du her for å gifte deg med prinsessa?» spurte heksa.

«Ja,» svarte Skomakergutten skjelvende.

«Da må du greie å gjøre tre oppgaver,» sa heksa.

«Hvis du ikke klarer en av dem, vil jeg vri om halsen på deg!»

«Gi meg oppgavene,» sa Skomakergutten redd.

Da tømte hekse en haug med sand og masse bittesmå valmuefrø foran ham.
«Du skal skille sanden fra valmuefrøene,» sa hekse.
«Rekker du det ikke til solnedgang, vrir jeg om halsen på deg!»

Gutten satte i gang. Han tok ett og ett av valmuefrøene ut fra sanda.

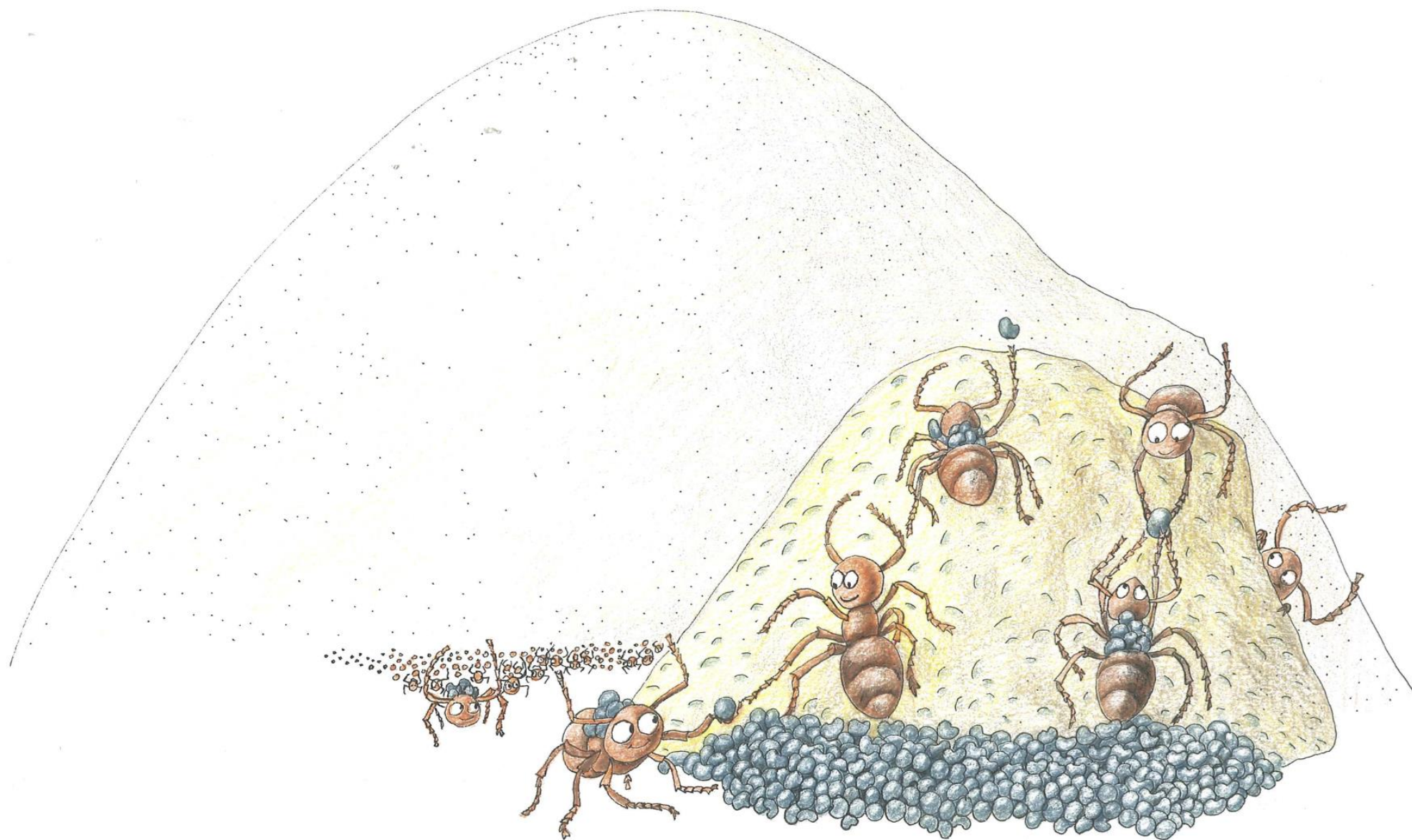
Han jobbet og jobbet, helt til sola begynte å gå ned. «Det er fortsatt masse igjen,» sa gutten sliten.

«Jeg klarer ikke mer. Nå kommer heksa til å vri om halsen på meg!”

Plutselig følte han noe som rørte på seg.

Det var maurene som hadde kommet for å hjelpe ham!

Maurene satte i gang og skilte valmuefrøene fra sanda. Og på én, to, og tre var jobben gjort!

Gutten tok med seg bøtta med valmuefrø, fri for sand, og løp til hekse. «Nå hadde du flaks!» sa hekse irritert.

Dagen etter ga heksa Skomakergutten en enda vanskeligere oppgave:

«Nøkkelen til rommet til prinsessa har falt ned i elven.

Finn den! Rekker du det ikke til i kveld, vrir jeg om halsen på deg!” sa heksa mens hun lo høyt.

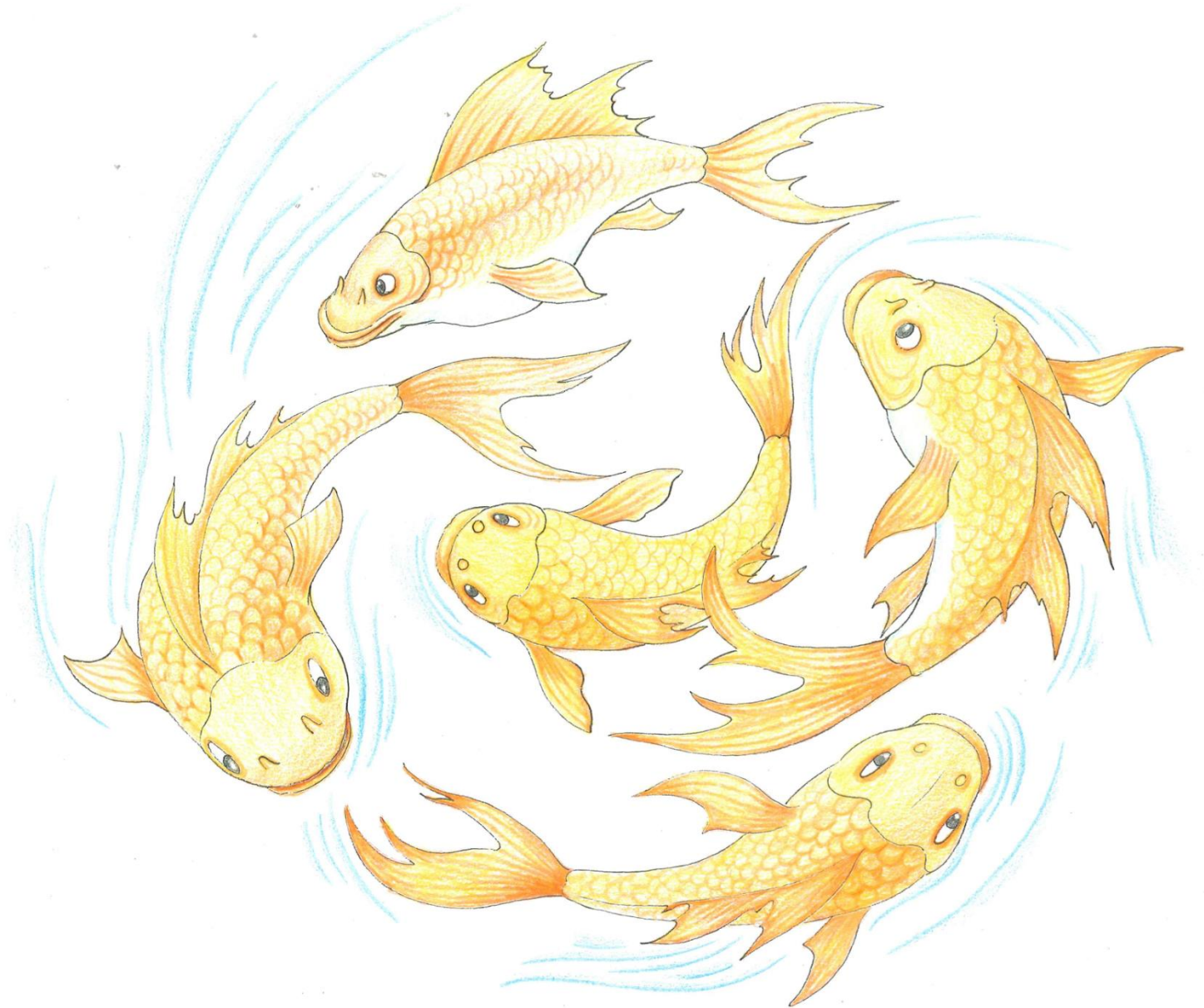

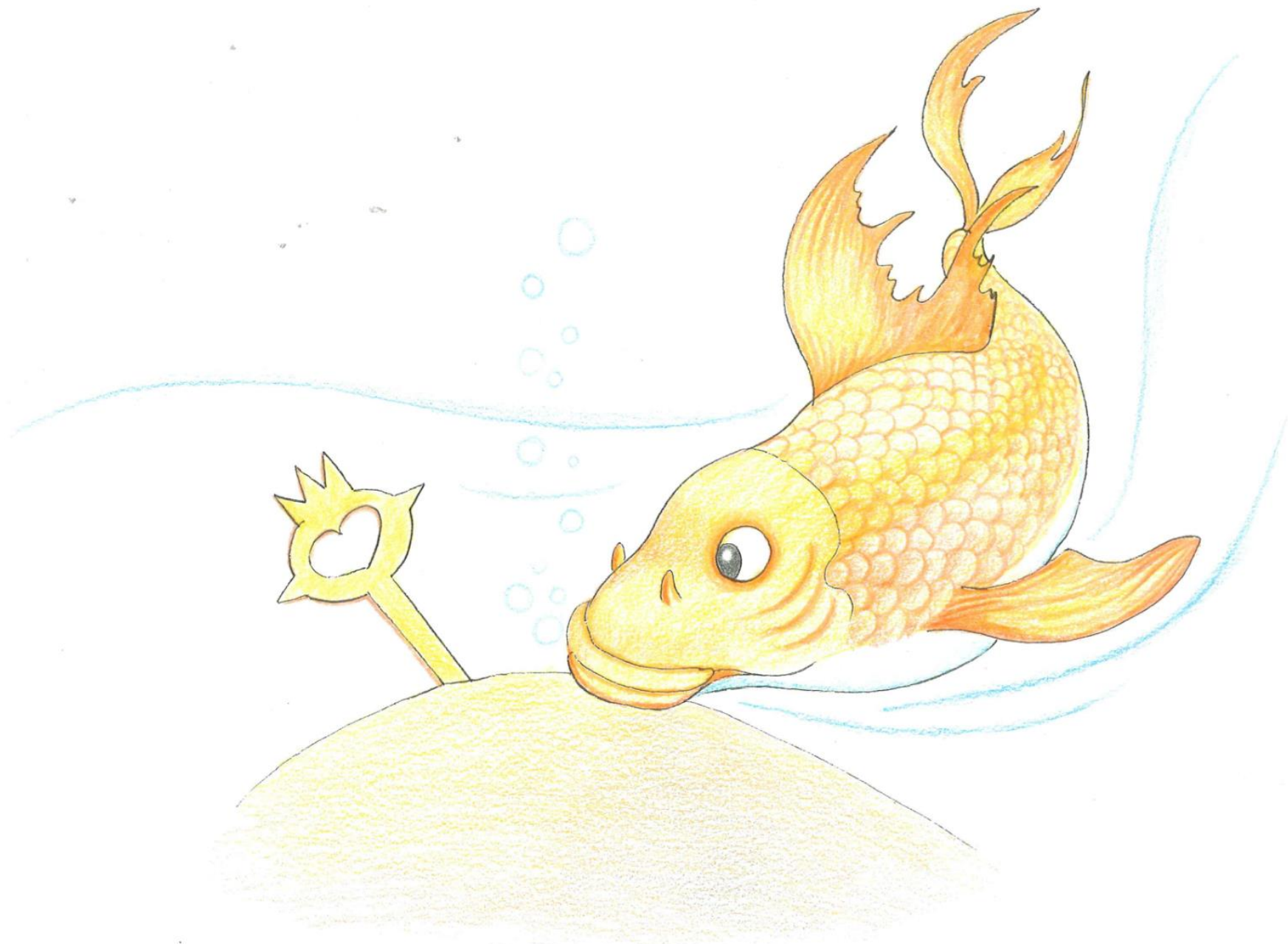
Skomakergutten gikk til elven og begynte å lete etter nøkkelen. Men så kom han på at han ikke kunne svømme! «Hva skal jeg gjøre nå, hekse kommer til å vri om halsen på meg», sa gutten i det sola begynte å gå ned.

Plutselig sprutet det noen vanndråper i ansiktet hans. Han så ned i elven.

Der var alle gulfiskene! De hadde kommet for å hjelpe ham.

Fiskene svømte til bunnen og fant nøkkelen som var gravd ned i sandbunnen.

De ga nøkkelen til gutten.

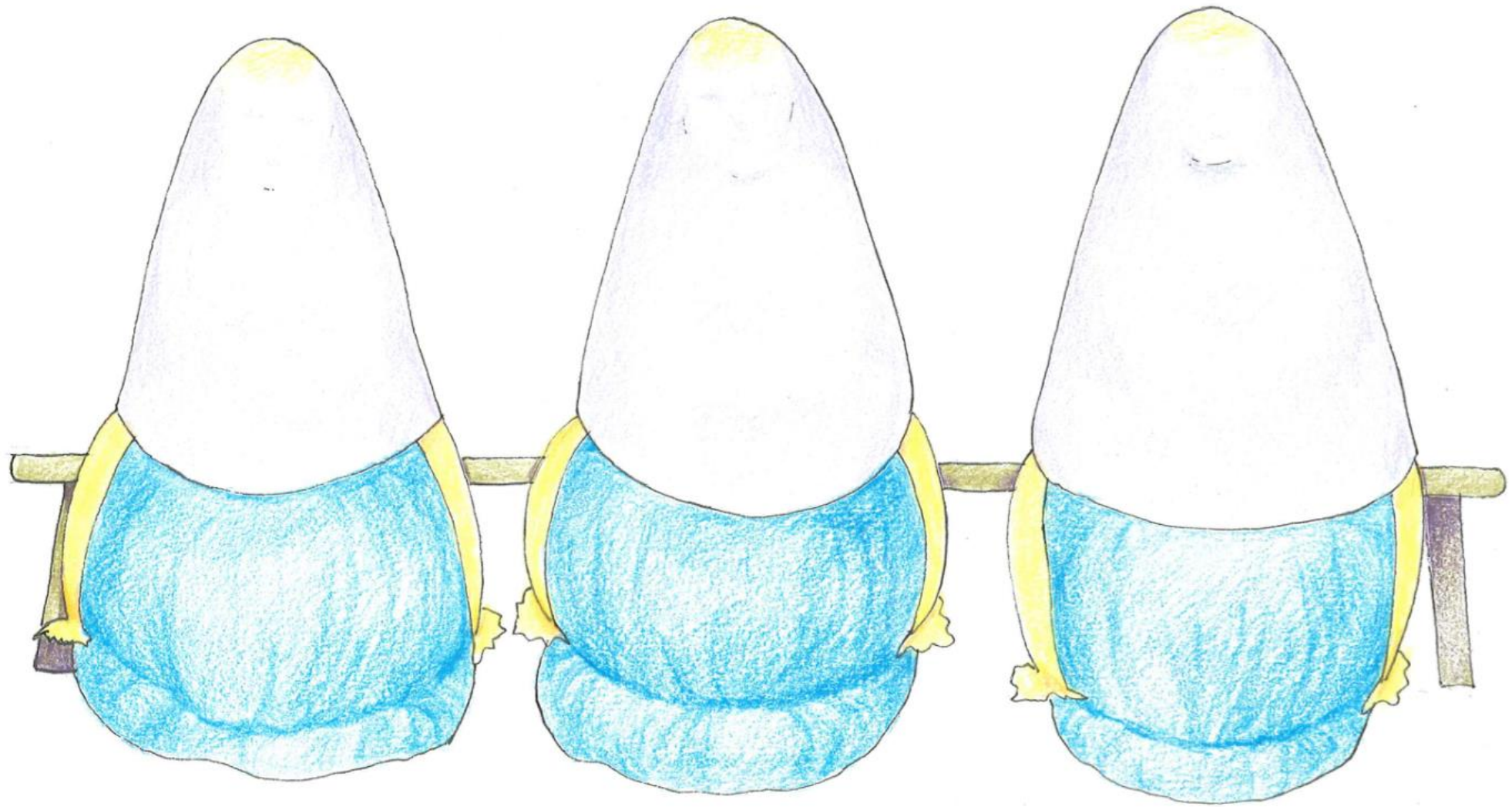

Gutten sprang bort til heksa og sa: «Jeg har nøkkelen!» «Nå hadde du flaks,» sa heksa enda mer irritert.

Så satte Skomakergutten og heksa seg på feiekosten til heksa og fløy opp trappa til slottstårnet.

De satte inn nøkkelen og åpnet døra til prinsessens kammer.

Der satt det tre kvinner dekket med lange, hvite slør. Alle så like ut! «Hvis du gjetter hvem som er prinsessa, kan du gifte deg med henne. *Gjetter du feil, vrir jeg om halsen på deg!*» sa heksa «De ser jo helt like ut!» sa gutten. Nå kommer heksa til å vri om halsen på meg!»

«Bzzzzzzzzzzzzzz», hørte han plutselig.
Han så opp, og inn gjennom vinduet fløy det
inn bier, den ene etter den andre. Plutselig var
alle biene der!

Biene svermet rundt en av de tre tilslørte kvinnene, og sammen formet de en vakker gullkrone over hodet hennes. «Det er prinsessa! Hun med gullkronen på!» sa gutten og pekte på hun som var omsvermet av biene.

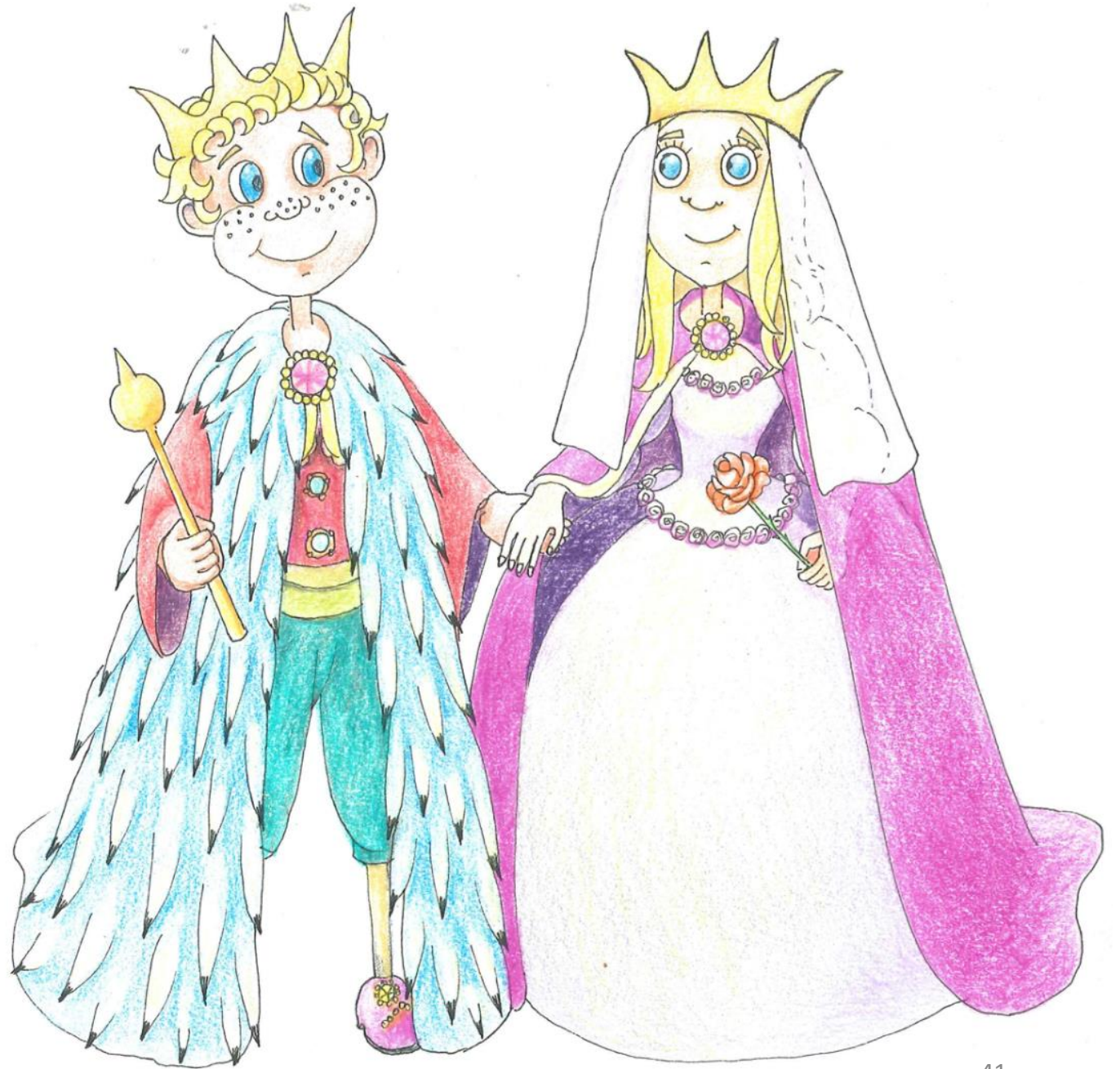

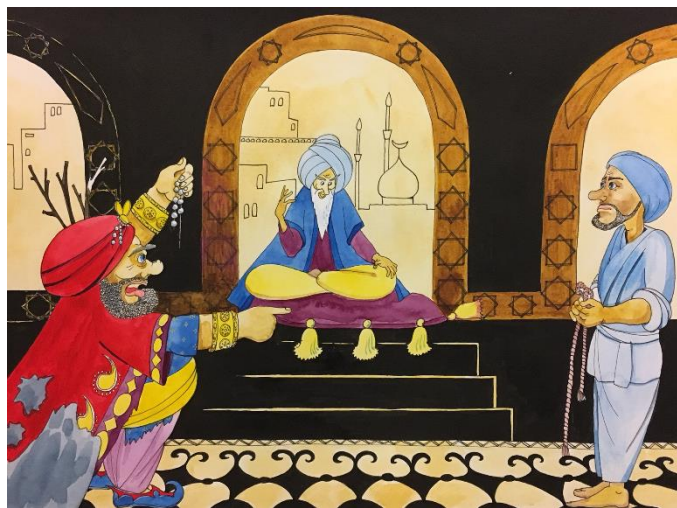
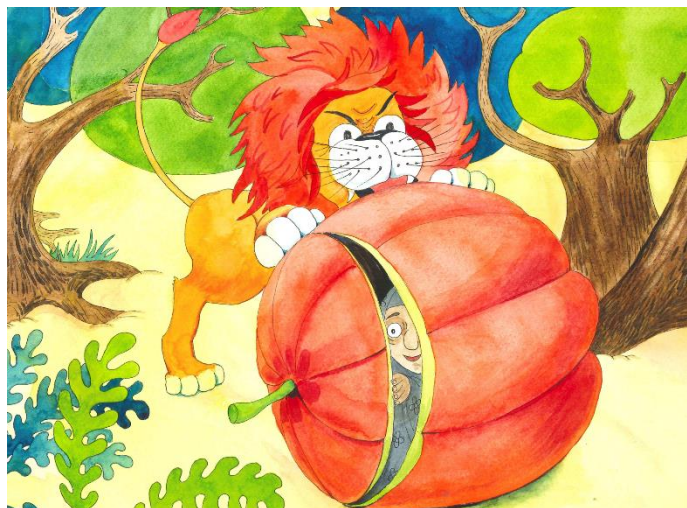
Kvinnene fjernet ansiktsslørene sine, og det viste seg at gutten hadde gjettet riktig. 40
«Nå hadde du jammen meg flaks!» sa heksa sint og irritert.

Heksa holdt ord og Skomakergutten fikk gifte seg med prinsessa og ble konge i landet.

Etter den dagen var det ingen sinte skomakere eller onde hekser som plaget dem lenger.

Snipp snapp snute, så var eventyret ute.

Finn flere fortellinger på

nafo.oslomet.no

Fortellingen er laget med illustrasjoner fra Svetlana Voronkova